

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4071

гр. София, 28.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Г. П.

Съдебни М -Г. С. Г.

заседатели: Т. Г. М.

като разгледа докладваното от П. Г. П. Наказателно дело от общ характер № 20231110210565 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 от НПК.

Образувано е във връзка с постъпила писмена молба от адв. К. – защитник на подсъдимия С., с която моли гражданският ищец Т. Д. ООД с ЕИК 121740930 да бъде осъден да заплати сторените в настоящето производство разноски в размер на 2000 лева – възнаграждение за адвокат.

Софийски районен съд, след като извърши цялостна служебна преценка по редовността и допустимостта на депозираното искане, намира, че същото е подадено от процесуално легитимирано лице, а разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА СЪДЪТ УСТАВИ СЛЕДНОТО:

Софийска районна прокуратура внесла обвинителен акт по досъд. пр. № 5384/13 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 29132/13 г. по описа на СРП срещу Т. Д. С. за това, че за времето от 28.11.2012г до 08.05.2013г в гр. София, ул. “С.” № 8, при условията на продължавано престъпление, с 13 деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, в качеството си на длъжностно лице “пласьор – масов пазар” по силата на Трудов договор 169/10.12.2009г със страни “Т. Д.” ООД и Т. Д. С.,

респективно Длъжностна характеристика към упоменатия договор, влязла в сила от 25.03.2013г е присвоил чужди пари, собственост на „Т. Д.“ ООД – като не ги отчел на каса в общ размер на 6781,25 /шест хиляди седемстотин осемдесет и един лева и двадесет и пет стотинки/ лева, връчени в това му качество от клиенти на „Т. Д.“ ООД по повод заплащането на стоки по фактури, както следва:

1. На 28.11.2012г в гр. София, ул. „С.“ № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар“ към „Т. Д.“ ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура № 1200825029/28.11.2012г от Н. И. Ц. - представител на „П. - М“ ЕООД, а именно 42,37 /четиридесет и два лева и тридесет и седем стотинки/ лева, собственост на „Т. Д.“ ООД, като не ги отчел на каса.

2. На 01.12.2012г в гр. София, ул. „С.“ № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар“ към „Т. Д.“ ООД е присвоил чужди пари, връчени му в това качество съгласно фактура №1200826170/01.12.2012 г от Н. И. Ц. - представител на „П. - М“ ЕООД, а именно 262,56 /двеста шестдесет и два лева и петдесет и шест стотинки/ лева, собственост на „Т. Д.“ ООД, като не ги отчел на каса.

3. На 05.12.2012 г в гр. София, ул. „С.“ № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар“ към „Т. Д.“ ООД е присвоил чужди пари връчени му това качество съгласно фактура №1200827206/05.12.2012 г от Н. И. Ц. - представител на „П. - М“ ЕООД, а именно 18,52 /осемнадесет лева и петдесет и две стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.“ ООД, като не ги отчел на каса.

4. На 12.12.2012 г в гр. София, ул. „С.“ № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар“ към „Т. Д.“ ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200829385/12.12.2012г. от Н. И. Ц. - представител на „П. - М“ ЕООД, а именно 131,97 /сто тридесет и един лева и деветдесет и седем стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.“ ООД, като не ги отчел на каса.

5. На 06.03.2013 г в гр. София, ул. „С.“ № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар“ към „Т. Д.“ ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200854286/06.03.2013г. от Б. С. И. - представител на „Бонита 66“ ЕООД, а именно 1162,07 /хиляда сто шестдесет и два лева и седем стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.“ ООД, като не ги отчел на каса.

6. На 09.03.2013 г в гр. София, ул. „С.“ № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар“ към „Т. Д.“ ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200855429/09.03.2013г. от Б. С. И. - представител на „Бонита 66“ ЕООД, а именно 403,11 /четиристотин и три лева и единадесет стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.“ ООД, като не ги отчел на каса.

7. На 13.03.2013 г в гр. София, ул. „С.“ № 8 в качеството си на

длъжностно лице – „пласьор – масов пазар” към „Т. Д.” ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200856618/13.03.2013г. от Б. С. И. - представител на “Бонита 66” ЕООД, а именно 810,83 /осемстотин и десет лева и осемдесет и три стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.” ООД, като не ги отчетел на каса.

8. На 16.03.2013 г в гр. София, ул. “С.” № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар” към „Т. Д.” ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №*****/16.03.2013г. от Б. С. И. - представител на “Бонита 66” ЕООД, а именно 279,52 /двеста седемдесет и девет лева и петдесет и две стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.” ООД, като не ги отчетел на каса.

9. На 19.03.2013 г в гр. София, ул. “С.” № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар” към „Т. Д.” ООД е присвоил чужди пари 554,72 /петстотин петдесет и четири лева и седемдесет и две стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.” ООД, като не ги отчетел на каса, платени му по фактура №1200858366/19.03.2013 г от Б. С. И. - представител на “Бонита 66” ЕООД, връчени в това му качество;

10. На 20.03.2013 г в гр. София, ул. “С.” № 8 в качеството си на длъжностно лице – „пласьор – масов пазар” към „Т. Д.” ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200858699/20.03.2013г. от Б. С. И. - представител на “Бонита 66” ЕООД, а именно 1510,51 /хиляда петстотин и десет лева и петдесет и една стотинки/ лева – собственост на „Т. Д.” ООД, като не ги отчетел на каса.

11. На 27.03.2013 в гр. София, ул. “С.” № 8 в качеството си на длъжностно лице - “пласьор – масов пазар” към “Т. Д.” ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200860731/27.03.2013г от Б. С. И. - представител на “Бонита 66” ЕООД, а именно 781,16 /седемстотин осемдесет и един лева и шестнадесет стотинки/ лева – собственост на “Т. Д.” ООД, като не ги отчетел на каса.

12. На 24.04.2013г в гр. София, ул. “С.” № 8 в качеството си на длъжностно лице - “пласьор – масов пазар” към “Т. Д.” ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200869439/24.04.2013г. от П. В. К. - представител на ЕТ “К.-72 П. К.”, а именно 641, 15 /шестстотин четиридесет и един лева и петнадесет стотинки/ лева – собственост на “Т. Д.” ООД, като не ги отчетел на каса.

13. На 08.05.2013г в гр. София, ул. “С.” № 8 в качеството си на длъжностно лице - “пласьор – масов пазар” към “Т. Д.” ООД е присвоил чужди пари връчени му в това качество съгласно фактура №1200873792/08.05.2013г от П. В. К. - представител на ЕТ “К.-72 П. К.”, а именно 182,76 /сто осемдесет и два лева и седемдесет и шест стотинки/ лева – собственост на “Т. Д.” ООД, като не ги отчетел на каса - престъпление по чл. 201, вр. чл. 26, ал. 1 НК.

С обвинителния акт е повдигнато обвинение и срещу В. П. В. за

престъпление по чл. 201, вр. чл. 26, ал. 1 НК, като наказателното производство спрямо него е прекратено, като е одобрено споразумение, влязло в сила на 10.12.2018г.

С Присъда на СРС, НО, 107-ми състав от 25.05.2022г. подсъдимият С. е признат за невиновен, а приетият за съвместно разглеждане граждански иск от ошетеното юридическо лице – гражданският ищец Т. Д. ООД, бил отхвърлен.

Срещу така постановената присъда е постъпил протест от прокурор при СРП, който е бил върнат поради неизпълнение на указанията на съда да бъде допълнен.

Гражданският ищец също подал въззивна жалба срещу присъдата в гражданската □ част, по която Софийски градски съд се произнесъл с Решение от 27.07.2023г., с което приел, че липсват мотиви към присъдата в нейната гражданскоправна част. Поради това въззивният съд отменил присъдата по отношение на гражданския иск и върнал делото на СРС за ново разглеждане от стадия „Предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание“. Било образувано настоящето НОХД 10565 по описа на СРС, НО за 2023г. По него била постановена присъда №417 от 27.09.2023г., с която гражданският иск бил отхвърлен. Същата влязла в сила като необжалвана и непротестирана.

В хода на производството по настоящето дело бил представен договор за правна защита и съдействие между защитника и подсъдимия, в който било уговорено възнаграждение в размер на 2000 лева за адвоката.

С постъпилата молба се иска същото да бъде възложено в тежест на гражданския ищец.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

В наказателното производство разноски се присъждат от съответния съд по реда на чл. 189, ал. 1 и сл. от НПК, като този въпрос може да бъде решен с присъдата или с определение по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 НПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разноските по делото, включително адвокатското възнаграждение и другите разноски за служебно назначения защитник, както и разноските, направени от частния обвинител и гражданския ищец, ако са направили такова искане. Когато осъдените са няколко, съдът определя частта, която всеки от тях трябва да заплати.

Съгласно чл.190, ал.1 от НПК обаче, когато подсъдимият бъде признат за невинен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата, а разноските по дела, образувани по тъжба на пострадалия до съда, се възлагат на частния тъжител.

В конкретния случай подсъдимият е признат за невиновен, а гражданският иск е отхвърлен. НПК не предвижда хипотеза, в която гражданският ищец да дължи заплащане на разноски в полза на подсъдимия независимо дори, че се е развило ново първоинстанционно производство по гражданския иск пред наказателния съд.

В разпоредбата на чл. 190 от НПК е дадено нормативно разрешение на въпроса в чия тежест остават разноските по дела от общ и от частен характер, в случаите на прекратяване на наказателното производство или оправдаване на подсъдимия. Същата норма предвижда, че при делата от общ характер тези разноски остават в тежест на държавата, а по делата от частен характер - на частния тъжител. Частният тъжител при оправдаване на подсъдимия дължи заплащане на направените от последния разноски, включително и такива за адвокатско възнаграждение. В НПК не е предвидено при оправдаване на подсъдимия по наказателни дела от общ характер да му бъдат заплатени направените от него разноски от страна на държавата, на частния обвинител или гражданския ищец.

Това не е законодателен пропуск, който следва да бъде запълнен с разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ГПК, каквото твърдение прави защитата в пледоарията си. НПК има изрична уредба за присъждането на разноски и субсидиарно приложение ГПК не намира.

При наказателните дела от общ характер, пострадалият, респективно ощетеното юридическо лице не е инициатор на наказателното производство, какъвто е тъжителят по дела от частен характер и ищецът в гражданския процес. Законът му дава възможност да участва във вече образуваното наказателно производство, в съдебната фаза на което има право да предяви своята гражданскоправна претенция за вреди и то само на основание чл. 45 от ЗЗД. За разлика от гражданския процес, в наказателното производство гражданският ищец не заплаща такси, не внася предварително депозити за изготвяне на експертизи или за събиране на други доказателства, ползва се от събраните по делото доказателства в резултат на усилията на държавното обвинение. Всичко това е предвидено за улеснение на пострадалия и е резултат от изпълнението на задължението на държавата да създаде пряк път за защита на увредените му интереси в резултат на престъплението, като се цели и процесуална и материална икономия чрез провеждане на едно производство. От друга страна, пострадалият, конституиран се като граждански ищец, е ограничен да съобразява своята процесуална активност с разпоредбите на НПК, свързани с вида и средствата за доказване на своята претенция. Той не може да изменя основанията на иска си, доколкото то е предопределено от фактическото обвинение, както и да прави искания, несъвместими с естеството на наказателния процес. Следователно, макар и улеснен в някои отношения, пострадалият е ограничен да се съобразява с

особеностите на наказателното производство и не може да използва всички процесуални възможности да доказва претенцията си по начина и със средствата, които предоставя ГПК. Всичко това е отчетено от законодателя, който не е предвидил задължение за гражданския ищец да заплаща разноси на подсъдимия в случай на отхвърляне на предявения граждански иск или неуважаването му в пълен размер, така както е предвидено в чл. 78, ал. 3 от ГПК. Тази разпоредба е неприложима и поради това, че в наказателния процес, подсъдимият макар и да се защитава срещу предявения от пострадалия граждански иск, няма качеството на ответник по смисъла на ГПК, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 89 от НПК, граждански ответници в съдебното производство са лицата, срещу които е предявен граждански иск, с изключение на подсъдимия. След като не е ответник, подсъдимият не може да се позовава на разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ГПК, която в случая е неприложима.

От друга страна, правното основание за възникване на наказателната и на гражданската отговорност е деянието, в извършването на което е обвинен подсъдимият. Гражданският иск в наказателния процес има изключително и само акцесорен характер. Правната помощ се осъществява чрез защита срещу повдигнатото спрямо подсъдимия обвинение, а защитата срещу предявения иск е допълнителна, поради което оценката ѝ не може да бъде отдЕ. и отграничена. При такава невъзможност законодателят е предвидил в наказателния процес направените разноси от подсъдимия по делата от общ характер да не се възстановяват. Така изрично в Решение № 38 от 3.02.2017 г. на ВКС по н. д. № 39/2017 г., I н. о., НК. Подобни претенции могат да бъдат реализирани в отделно производство по реда на специален закон какъвто е Закона за отговорността на държавата и общините за вреди или по гражданскоправен ред спрямо предявилия иска ако счита, че са налице предпоставки за това.

Така мотивиран и на основание чл. 306, ал. 1, т. 4, предл. 2 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на подсъдимия С. за присъждане на разноси по делото, обективизирано в молба от 08.11.2023г.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок, считано от връчването му, пред СГС по реда на Глава XXII от НПК.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____